

Oare frumusețea ta

Florinpaun

Oare frumusețea ta e din altă seminție,
Din altă plămădeală de apă și pământ?
Al tău glas îi poartă un rest de modestie,
Dar inimile-s surde și fără de veșmânt.

Oare frumusețea ta e din altă cununie
De măreții, ce nu se mai restrâng?
Cu geniul eleganței cuprins de nebunie,
Anii ofilirii nîcicînd ei te constrîng!

Oare frumusețea ta e doar una de zvonit
În felul limbii, ce cuvînta nu știe-altcum?
De raza-ți sfîșietoare stă soarele ș-umbrit,
Și de-ale lui grandori, n-ar pomeni acum.

Oare frumusețea ta e doar una de iubit
Cu-așa nesaț, de și viața chiar o-ntrece?
Priviri istețe năucind cu zâmbetu-i slăbit,
Femeie cum n-a fi din câte s-or petrece!